

اعضای محترم انجمن بین المللی هواشناسی کشاورزی ، من اخیراً مقایسه ای رابین خدمات بهداشتی و خدمات هواشناسی کشاورزی انجام داده ام و هم اکنون در حال مطالعه مقاله ای می باشم که در ۳۱ ژانویه ۲۰۱۰ در مجله بین المللی هرالدتربون صفحه ۶ توسط توماس آبراهام انتشار یافته است . توماس آبراهام سرپرست برنامه ارتباطات بهداشت عمومی در دانشگاه هنگ کنگ در مرکز مطالعات رسانه ای و ژورنالیستی می باشد. فوق العاده نیست اگر مایک روزسرپرستانی در برنامه ارتباطات کشاورزی در مرکز مطالعات ژورنالیستی و کشاورزی داشته باشیم؟؟

در مقاله مذکور تحت عنوان " بیماری همه گیر کاذبی وجود ندارد" توماس آبراهام بحث می کند که سازمان جهانی بهداشت (WHO) تاثیر صنعت داروسازی را بر سازمان خود افساء نمی کند بنابراین صنایع مذکور توانستند واکسنهای آنفولانزای خوکی (H1N1) بیشتری رابه سازمانهای بهداشت بفرشند. مردم جهان خوش شانس بوده اند که ویروس آنفولانزای خوکی جهش پیدا نکرده است که تعداد بیشتری از مردم جهان را بمیزان بیشتری مبتلا کند. اما امکان آن منتفی نمی باشد. آنچه که بیشتر می بایست مورد بررسی قرار گیرد، رسوایی در توزیع عادلانه واکسن می باشد. آبراهام بحث می کند که سازمان جهانی بهداشت لیستی از ۹۵ کشور جهان راتهییه کرده بود که بصورت اضطراری تا پایان پائیز نیاز به واکسن داشتند. اما در ماه ژانویه بود که سه کشور اول جهان محموله های دارویی را دریافت کردند و کسانی که در کشورهای ثروتمند زندگی می کردند بمیزان زیادی از بیماری محافظت شدند.

هم اکنون ما می دانیم که همه گیری گرسنگی هیچگاه دروغ و کذب نبوده و امروزه حتی وضعیت وخیم ترمی باشد. کمبود خدمات هواشناسی کشاورزی کاربردی در کشورهای در حال توسعه خصوصاً در قاره آفریقا و بخشهای فقیر نشین از کشورهای آسیا ، آمریکای لاتین می تواند با کمبود خدمات بهداشتی در چنین کشورهایی قابل قیاس باشد. من ثمرات و نتایج خدمات هواشناسی کشاورزی را با واکسن های سازمانهای بهداشتی مقایسه می کنم . در عمل رسوایی در توزیع واکسن با رسوایی در توزیع عادلانه خدمات هواشناسی کشاورزی در همان کشورهای فقیر قابل مقایسه می باشد. خانم فدريکا رسی بعنوان رئیس گروه کاری منطقه ای ۲ (OPAG) در نشست گروه مدیریتی کمیسیون فنی هواشناسی کشاورزی (CagM) سازمان جهانی

هواشناسی (WMO) که من نیز بعنوان عضو مدعو در زمینه حمایت سیاسی در ظرفیت سازی خدمات هواشناسی کشاورزی شرکت داشتم، در گزارش خود مواردی را مرتبط با بحث ما بیان داشت. منابع انسانی ناکافی همراه با مهارت پائین، ناکافی بودن فن آوری و امکانات محاسباتی همچون پوشش محدود شبکه ایستگاه ها در سطح ملی و ناپیوستگی داده ها دلایل مشترکی هستند که باعث محدودیت ظرفیت خدمت رسانی ادارات هواشناسی و آبشناسی ملی در زمینه خدمات هواشناسی کشاورزی می گردند. این نتیجه گیری حاصل پاسخگویی به پرسشنامه های ارسالی به کشورهای حوزه جنوب غربی اقیانوس آرام، آفریقا و کشورهای فقیر دیگر نقاط بود.

به لیست مشکلات مذکور می توان مواردی همچون عدم انتقال به هنگام داده ها از مزارع محلی به مراکز تحلیل اطلاعات (و انتقال نتایج از مراکز مذکور به سطح مزارع) و عدم دسترسی به سیستمهای موثر انتشار اطلاعات را نیز اضافه نمود.

پیشنهادات نهایی تحت حیطه اختیارات گروه کاری منطقه ای OPAG جهت بهبود کاربردهای عملی در سطوح منطقه ای، تمرکز بر کاربردهای عملی هواشناسی کشاورزی در جهت رفع نیازهای موجود کشاورزان بصورت تولید فرآورده های هواشناسی کشاورزی بر اساس نیازها و تقاضاهای منطقه ای بیان می گردد. روشهای موثر جهت انتقال اطلاعات به کاربران نهایی می بایست سریعاً بکار گرفته شود که این کار در جاهایی که امکان آن وجود داشته باشد از طریق فن آوری اطلاعات و ارتباطات (ICT) و در دیگر موارد از طریق کانالهای اطلاعاتی سنتی محلی امکان پذیر می باشد. من در اینجا به موارد ذکر شده، مدارس مزرعه- اقلیم را نیز اضافه می نمایم. بی عدالتی موجود در زمینه توزیع خدمات هواشناسی کشاورزی نوعی رسوایی می باشد که بابت عدالتی در توزیع واکسن های آنفولانزای خوکی قابل مقایسه می باشد. مواردی وجود دارد که می بایست چاره جویی در خصوص آنها انجام گیرد. پروژه های جالب توجهی در کشورهای حوزه کارائیب و اسیایی از طریق سازمان جهانی هواشناسی آغاز گردیده است اما نیاز موجود بیش از اینها می باشد. خصوصاً در مورد مقرر نمودن تعهدات آموزشی در قبال کشاورزان جهت دریافت خدمات هواشناسی کشاورزی و دیگر خدمات و حل مشکلاتی که در اولویت قرار دارند. وقتی در حال تهیه متن این صفحه خانگی بودم، انجام سمینارهایی در آفریقا راتازه به اتمام رسانیده بودم.

از سال ۱۹۹۶ وقتی که بودجه پروژه درازمدت TTMI به اتمام رسید تا بازنشستگی من در سال ۲۰۰۵، تدریسها و مقالات بسیاری را در خصوص "ابتدا کشاورز" - هواشناسی کشاورزی (یا ترویج هواشناسی کشاورزی) در کشورهای مختلف بشرح زیر ارائه نمودم. دارالسلام، ساماروزاریا، وادمدانی، خارطوم، الدورت، آکرا، لاگوس، ایبادان، نیامی و بانجول (قاره آفریقا) - پکن، نانجینگ، شانگهای و ۱۰ شهر دیگر کشور چین - هانوی (ویتنام) - بانکوک (تایلند) - ۶ شهر از شهرهای اندونزی - دهلی نو و ۵ شهر هندوستان - فوکوئوکا (ژاپن) - تهران (ایران) - گواروجا (برزیل) - واشنگتن (ایالات متحده) - مسکو، واگنینگن، ژنو و ۷ شهر دیگر (قاره اروپا).

در طی ۱۰ سال ارائه این سخنرانی های علمی، اینجانب دو سمینار یک هفته ای را نیز بطور پیاپی و طی دو هفته در ایران (تهران و گرگان - ۲۰۰۵) تحت عنوان "خدمات هواشناسی کشاورزی - تئوری و عملی" و "هواشناسی کشاورزی و توسعه پایدار" (ترجم: سازمان هواشناسی کشور RMTC) همچنین بلوم فونتن (آفریقای جنوبی ۲۰۰۸) - یوگیا کارتا (اندونزی ۲۰۰۹ و ۲۰۱۰) - هندوستان ۲۰۰۶ - لسوتو و سوازیلند (۲۰۱۰) - برزیل و ونزوئلا (۲۰۰۷) برگزار نمودم. اگر علاقمند باشید من می توانم متون سمینارها را از طریق پست الکترونیکی در اختیار شما قرار دهم. این متون برای هواشناسان و اقلیم شناسانی که در زمینه کشاورزی فعالیت می نمایند، کارشناسان کشاورزی باگرایشهای مختلف و مروجین کشاورزی مناسب می باشد. تعداد شرکت کنندگان از ۱۰ تا ۷۵ نفر متغیر بود. روشها و شیوه های مختلف ارائه شده در متون مذکور می تواند ساماندهی شده و مورد به مورد مورد بحث واقع شود. برای امسال وقت من کاملاً پراست اما برای سال ۲۰۱۱ و ۲۰۱۲ فرصت کافی دارم.

نویسنده: کیزاستیگتر (رئیس و موسس انجمن بین المللی هواشناسی کشاورزی) -
۳۱ مارس ۲۰۱۰

مترجم: سید مسعود مصطفوی دارانی - عضو هیئت موسس انجمن بین المللی هواشناسی
کشاورزی